

Д-ръ Нено Атанасовъ

Пещеритѣ като жилище на човѣка

Въ миналата книжка казахме, че историята на земята се дѣли на голѣми епохи: първична — съ нисши животни, вторична — съ развити риби-гушери и гигантски влѣчуги, третична — съ разцвѣта на птицитѣ и бозайницитѣ.

Въ първитѣ зари на четвъртичната епоха разпредѣлението на сушата и водата сж почти сжщитѣ както днесъ. Появили се ония животни, по-голѣма частъ отъ които живѣятъ и сега. Въ края на третичната и началото на четвъртичната епоха валежитѣ били по-изобилни, и това спомогнало да се образуватъ пещеритѣ. И днесъ се образуватъ пещери, но това става бавно и не се забелязва презъ единъ човѣшки животъ.

Въ девственитѣ гори и въ образуванитѣ вече пещери се криели свирепи плѣтояди, които винаги при-чаквали и дебнѣли жертвитѣ си. Изъ пространнитѣ полета, обрасли съ сочна и изобилна трева, пасѣли грамадни стада отъ диви коне, диви говеда, елени, бизони, глигани и др. Наредъ съ тѣхъ бавно и тежко се движели мамути и носорози. А нѣкжде изъ хралупитѣ и скалнитѣ пукнатини се криело едно сжщество, обрасло съ богата космена покривка, което плахо гледало на окръжаващата го природа. Появява се едно ново създание, което ще покори всички животни. И ще стане пълненъ владѣтель въ природата; появява се вѣнецътъ на живата природа — човѣкътъ. Той се намѣрилъ самъ всрѣдъ природата и самъ трѣбвало да води борба за нейното покоряване. Неговата физическа сила не била достатъчно надеждно оржие, защото враговетѣ